

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/424/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617200025
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1617200025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci manželky: Z. M. F., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. 3, XXX XX U., zastúpenej JUDr. Ivetou Balalovou, advokátkou so sídlom Ružová dolina č. 10, 821 09 Bratislava, a manžela: H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX, XXX XX T. S., zastúpeného MALICH advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Dunajská 25, 811 08 Bratislava, IČO: 47256991, o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletému dieťaťu Y. F., nar. XX.XX.XXXX, na čas po rozvode, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Záhorácka 2942/60A, 901 19 Malacky, za účasti Úradu komisára pre deti, so sídlom Odborárske námestie č. 3, 811 07 Bratislava, na odvolanie manžela proti rozhodnutiu Okresného súdu Malacky, č.k. 8P/1/2017-292 zo dňa 18.06.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 8P/1/2017-292 zo dňa 18.06.2019, rozviedol manželstvo Z. M. F., rod. X., nar. XX.XX.XXXX v U. a H. F., nar. XX.XX.XXXX v M. nad F., uzavreté dňa XX.XX.XXXX v U., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu U. - R., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XX. Na čas po rozvode manželstva zveril maloletého Y. F., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia, otcovi určil povinnosť platiť výživné na maloletého 100 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, styk otca s maloletým upravil počas bežného školského roka každý nepárny kalendárny týždeň od piatka 12.35 hod. do pondelka nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa 07.55 hod. a každý páry kalendárny týždeň od štvrtka 12.35 hod. do piatka 07.55 hod. s tým, že miestom prevzatia a odovzdania maloletého bude školské zariadenie, v prípade, že maloletý bude mať v deň začiatku styku, alebo konca styku s otcom počas školského roka voľno, za miesto prevzatia a odovzdania maloletého určil bydlisko maloletého. Počas prázdnin a sviatkov upravil styk otca s maloletým od 01.07. 09.30 hod. do 15.07. 20.00 hod. a od 01.08. 09.30 hod. do 15.08. do 20.00 hod., počas Veľkonočných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku od stredy pred Zeleným štvrtkom od 13.00 hod. do Bielej soboty do 18.00 hod., a v párnom kalendárnom roku od Bielej soboty od 18.00 hod. do prvého dňa školského vyučovania po ukončení Veľkonočných prázdnin do 07.55 hod., počas jarných prázdnin vyhlásených MŠ SR pre daný školský rok a kraj v nepárnom kalendárnom roku od posledného dňa školského vyučovania pred začiatkom jarných prázdnin od 13.00 hod. do pondelka bezprostredne nasledujúceho po ukončení prázdninového týždňa do 07.55 hod., počas zimných prázdnin vyhlásených MŠ SR pre daný školský rok v nepárnom kalendárnom roku od prvého dňa zimných prázdnin od 09.30 hod. do 25.12. 18.00 hod.,

a v párnom kalendárnom roku od 02.01. 10.00 hod. do prvého dňa školského vyučovania po skončení zimných prázdnin do 07.55 hod. a od 25.12. 18.00 hod. do 02.01. nepárneho kalendárneho roka do 10.00 hod., tak že miestom prevzatia a odovzdania maloletého bude školské zariadenie, v prípade, že otec bude maloletého preberať a odovzdávať v deň školského vyučovania, v ostatné dni bude miestom prevzatia a odovzdania miesto bydliska maloletého. Matke uložil povinnosť maloletého na stretnutie s otcom pripraviť a umožniť mu nerušený výkon práva styku s maloletým. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkom nemá nárok na ich náhradu.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 18, §19, § 23 ods. 1, 2, 3, § 24 ods. 1, 4, 5, § 25 ods. 2, § 28 ods. 1, 2, § 62 ods. 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 58, § 100 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP), § 217 ods.1,2, § 231 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), čl. 9 a 5 Dohovoru o právach dieťaťa a tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vzťahy medzi manželmi sú vážne rozvrátené, manželstvo účastníkov si neplní svoje funkcie, čím mal za preukázané splnenie zákonných predpokladov pre rozvod manželstva. Za príčinu rozvratu manželstva ustálil výraznú rozdielnosť v názorovej a povahovej sfére medzi manželmi, výrazné rozdiely v očakávaní manželov od ich spoločného zväzku, ktoré sa začali stupňovať počas obdobia, kedy obaja partneri boli zaťaženi okolnosťami - nástupom manželky do práce ešte počas doby, kedy by mala zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa, strata zamestnania manžela, výstavba spoločného domu, potreba zvýšenej starostlivosti o maloletého, možné pocity nepochopenia zo strany partnera, čo napokon viedlo k ich odcudzeniu. Maloleté dieťa na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti matky, prihliadajúc najmä na záujem maloletého a doposiaľ vykonávanú osobnú starostlivosť matky o maloletého, jeho vyjadrenia, citové väzby, stabilitu výchovného prostredia, jeho vývojové potreby, pri súčasnom rešpektovaní práva dieťaťa na zachovanie rovnoprávneho a rovnocenného vzťahu k obom rodičom. Zdôraznil, že zverením maloletého do starostlivosti jedného z rodičov nie je dotknuté právo druhého z rodičov a všetky rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu ostávajú zachované. Návrh otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov resp. do jeho výlučnej osobnej starostlivosti, nepovažoval za najlepšie riešenie starostlivosti o maloletého po rozvode manželstva, poukazujúc aj na závery znaleckého posudku a vyjadrenie maloletého k tejto otázke. Z vyjadrenia maloletého vyvodil jeho obavu, že otec by mu, aj napriek svojím verbálnym vyjadreniam v stretávaní sa s matkou bránil, ktorú súd prvej inštancie považoval za vysoko dôvodnú, vzhľadom na otcom prezentované postoje, spochybňovanie maloletého v jeho vyjadreniach, spochybňovanie záverov znaleckého dokazovania z ktorého vyplynul záver, že otec je rivalizujúci, snažiaci presadiť si iba svoj názor. Nepochybnil rolu otca vo výchove maloletého, avšak za veľmi dôležité považoval rešpektovanie názoru maloletého a to, aby s ním otec nepreberal jeho partnerský a rodičovský konflikt s matkou. Za súčasnej situácie preto súd práve matku považoval za rodiča, ktorá situáciu pochopila, umožňuje maloletému tráviť s otcom toľko času, koľko maloletý vyžaduje, snaží sa rešpektovať želania maloletého. Konštatoval jednak zo správ kolízneho opatrovníka, jednak zo znaleckého posudku a v neposlednom rade aj zo svojej osobnej skúsenosti z vypočutia maloletého, že maloletý sa k veci vyjadril konkrétne, pomenoval situáciu, povedal svoj názor, ktorý aj primerane zdôvodnil. Súd prvej inštancie nezistil žiadne známky manipulácie maloletého matkou, nezistil ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tvrdeniu otca, že matka zaťažuje maloletého situáciou medzi rodičmi, všetko svedčí o tom, že je to práve otec, ktorý rozoberá s maloletým rodinné pomery, zaťažuje ho, komentuje správanie matky, čo je tiež pravdepodobne dôvodom vyjadrenia maloletého a jeho presvedčenie zostať v starostlivosti matky. Výšku výživného na maloletého určil podľa zákonných kritérií, prihliadajúc na vek a potreby maloletého, príjem, možnosti a schopnosti a majetkové pomery na strane obidvoch rodičov. Súd prvej inštancie zohľadnil osobnú starostlivosť matky, vek maloletého, skutočnosť, že maloletý je žiakom piateho ročníka základnej školy, jeho zdravotný stav, ako aj celkový vývoj životných nákladov, skutočnosť, že matka má k dispozícii aj dávky štátu vo forme daňového bonusu a prídavkov na dieťa. Určenú výšku výživného považoval za primeranú aj s poukazom na rozsah určeného styku, kedy bude mať otec dostatok prostriedkov, aby maloletému poskytoval aj plnenia nad rámec určeného výživného. Styk otca s maloletým upravil aj keď maloletý vyjadril názor, že by sa chcel s otcom stretávať podľa svojho uváženia, keď súdom upravený styk bude istotou otca na zachovaní kontaktu s maloletým a aj povinnosťou matky ich vzájomný vzťah rešpektovať a umožňovať. Za dôležité považoval zachovať participáciu otca v čo najširšom možnom rozsahu na výchove maloletého. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu vo vzťahu k výrokom o úprave pomerov manželov k maloletému na čas po rozvode podal prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie otec. Odvolanie odôvodnil nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie čím znemožnil strane, aby uskutočňovala jej

patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie pred súdom prvej inštancie má inú vadu majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že súdom prvej inštancie zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nestotožnil sa zo závermi rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý navrhol v napadnutej časti zmeniť a maloletého zveriť do osobnej starostlivosti matky a otca striedavo v dvojtyždňových intervaloch, zaviazať matku platiť výživné na maloletého k jeho rukám, alternatívne ho zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že upozorňoval na nedostatky týkajúce sa jednak psychologického posúdenia maloletého, na nedostatky znaleckého posudku č. 4/2019, vypracovaného dňa 22.03.2019 znalcom PhDr. Igorom Obuchom, ktorého správnosť spochybnil a zaslal na prešetrenie Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Tvrdil, že súd prvej inštancie sa riadne nevysporiadal s jeho písomnými podaniami a ústnymi vyjadreniami, čo považoval za nesprávne a jednostranné. Namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia a jeho nepreskúmateľnosť.

4. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne a právne správny potvrdiť. K námietke otca o nesprávnom psychologickom posúdení maloletého, či záverov znaleckého posudku súdneho znalca PhDr. Igora Obucha uviedla, že tieto videl účelovo iba otec, pričom tak on, ako aj jeho právna zástupkyňa netrvali na ústnom vyjadrení súdneho znalca na pojednávaní. Mala za to, že súd prvej inštancie konal vo veci vyše 2 roky, vykonal všetky navrhované dôkazy a aj ich náležite vyhodnotil a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti podstatné v súvislosti s návrhmi otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, alebo do jeho osobnej starostlivosti. Poukázala na vyjadrenia maloletého v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, najmä že ju považuje za rodiča, ktorý mu nebude brániť v styku s druhým rodičom. Odvolanie otca považovala za účelové a neobsahujúce žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vyhovieť jeho odvolaciemu návrhu.

5. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky zotrval na svojich tvrdeniach a dôvodoch odvolania.

6. Matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne v podaní doručenom odvolaciemu súdu dňa 16.12.2019 oznámila, že od októbra 2019 sa situácia v súvislosti so stretávaním sa otca s maloletým zásadne zmenila, keď maloletý odmieta u otca prespávať, často sa sťažuje, že otec sa ho opakovane na ňu pýta a chce aby potvrdil, že chce bývať iba u neho. Popísala priebeh stretnutí maloletého s otcom v mesiacoch október a november 2019, a uviedla, že situácia sa skomplikovala a vyhrotila u maloletého tak, že maloletý ma s trávením styku u otca problém, vyvoláva to u neho stres, sám sa pokúša otcovi telefonicky vysvetliť, že nechce ísť k nemu na dlhšie, ale chce sa s ním stretnúť iba na chvíľu. Uviedla, že otec zatiaľ prosby maloletého rešpektuje, keď ho nenúti tráviť u neho celý víkend, alebo ho zaviezol k babke. Poukázala na úradne záznamy z kontaktovania UPSVaR Malacky, vzhľadom na neprímeraný nátlak otca na maloletého, zabezpečila pohovor maloletého u školskej psychologičky. Poukázala na vyjadrenie maloletého pred školskou psychologičkou a kolíznym opatrovníkom, že chcel by k otcovi chodiť vtedy, keď on bude chcieť a na tak dlhý čas, ako on bude chcieť. Odvolaciemu súdu vzhľadom na vývoj vzťahov medzi otcom a maloletým a opätovným vyjadrením maloletého navrhla, aby po doplnení dokazovania vypočutím maloletého, zmenil rozsudok v časti styku otca s maloletým tak, že styk nebude súdom upravený.

7. Kolízny opatrovník navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v záujme maloletého potvrdiť.

8. Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 8P/1/2017-292 zo dňa 18.06.2019, rozviedol manželstvo rodičov maloletého, ktorého na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky, zastupovaním maloletého a spravovaním jeho majetku oprávnil obidvoch rodičov, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 100 eur mesačne a upravil styk otca s maloletým. Vo veci rozhodol podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, CSP a CMP.

9. V danom prípade podal odvolanie otec len proti výrokom rozsudku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o úprave pomerov manželov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva, preto odvolací súd bude účastníkov konania označovať ako otec a matka. Výrok rozsudku, ktorým súd manželstvo rozviedol nadobudol právoplatnosť dňa 06.09.2019.

10. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66, zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca dôvodné nie je. Súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav vecí, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia otázky úpravy pomerov manželov k maloletému na čas po rozvode, vrátane zisťovania názoru maloletého, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je postačujúce, spĺňajúce podmienky § 220 ods. 2 CSP, súd prvej inštancie sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami týkajúcimi sa predmetu konania. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by súd prvej inštancie nevzal do úvahy a ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd nezistil nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie majúci za následok porušenie práva na spravodlivý proces a ani dôvodnosť odvolacieho návrhu otca na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie a jeho vrátenie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré ako správne poukazuje.

11. Pokiaľ ide o výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol maloletý zverený na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky, tento odvolací súd považuje za vecne správny a v záujme maloletého. Súd prvej inštancie v tomto smere vykonal rozsiahle dokazovanie, z ktorého vyvodil aj správny právny záver. V odvolaní otec neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v tomto smere, keď tak ako v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolacom konaní nebolo preukázané, že boli splnené podmienky pre zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, alebo do výlučnej osobnej starostlivosti otca. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil všetky relevantné skutočnosti pre posúdenie spôsobu starostlivosti o maloletého po rozvode manželstva na strane každého z rodičov s poukazom na vyhodnotenie záujmu maloletého dieťaťa, záverov znaleckého dokazovania a vyjadreného názoru maloletého pred súdom, ktoré odvolací súd nemal dôvod spochybňovať. Zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky je skutočne najlepším a vzhľadom na v konaní preukázané rodičovské kompetencie otca a matky a vyjadrený názor maloletého v jeho veku 12 rokov aj jediným možným riešením spôsobu výkonu osobnej starostlivosti o maloletého po rozvode manželstva. V kontexte odvolacích dôvodov otca a v nadväznosti na posúdenie záujmu maloletého, mal odvolací súd za preukázané, že osobná starostlivosť matky o maloletého fakticky realizovaná od augusta 2016, je zo strany matky vykonávaná v záujme a v prospech maloletého, bez potláčania akéhokoľvek rozvoja jeho vzťahu s otcom a zodpovedá celkovej rodinnej situácii, je v súlade so záverom znalca a v súlade s prejavovým názorom maloletého. Závery odvolacieho súdu plne korešpondujú so záverom súdu prvej inštancie uvedenom v jeho rozhodnutí, ktorý odvolací súd v kontexte s vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov nemal dôvod spochybňovať, rovnako ani prácu a postup kolízneho opatrovníka, ani spôsob a výsledky zisťovania názoru maloletého. V nadväznosti na námietky otca uvedené v odvolaní je treba konštatovať, že tieto neboli spôsobilé vyvrátiť správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý vhodnú formu starostlivosti o maloletého starostlivo zvažil. Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že otec je menej spolupracujúcim rodičom, zmenu svojich postojov nepreukázal, čo je zrejmé aj zo spôsobu jeho realizácie styku s maloletým v poslednom období. Z obsahu vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že matka otcovi v styku v maloletým nebráni a tento podporuje. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vo všetkých veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je prvoradý záujem maloletého dieťaťa, ktorý je pre rozhodnutie súdu prioritný a prevyšuje záujem rodičov a ich predstavy.

12. Aj keď otec vo svojom odvolaní nenapadol konkrétne aj výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o výživnom na maloletého, vzhľadom na to, že jeho odvolanie smeruje proti výroku o zverení maloletého, odvolací súd preskúmal všetky výroky o úprave pomerov manželov k maloletému na čas po rozvode, ktoré vzájomne súvisia. Pokiaľ ide o výrok o výživnom na maloletého, jeho správnosť, ako aj vykonané dokazovanie súdom prvej inštancie bolo potrebné odvolacím súdom vyhodnotiť ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie, keďže ide o určenie výživného na maloleté dieťa na čas po rozvode

manželstva a výrok rozsudku, ktorým súd manželstvo rozviedol odvolaním napadnutý nebol. Odvolací súd vyhodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie uzavrel, že aj v tejto časti je potrebné považovať výrok rozsudku súdu prvej inštancie za vecne a právne správny. Aj podľa názoru odvolacieho súdu určená výška výživného zodpovedá v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie ako odôvodneným potrebám maloletého a jeho veku, tak aj zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov, ich možnosťami a schopnosťami, v zmysle kritérií rozhodných pre určovanie výživného na maloleté deti uvedených v ustanovení § 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Pri určení výšky výživného do tejto súd prvej inštancie správne premietol aj ďalšie rozhodujúce skutočnosti a to výkon osobnej starostlivosti matky o maloletého, rozdielnosť ich príjmov a skutočnosť, že rodičia iné vyživovacie povinnosti nemajú. Rovnako za správny odvolací súd považoval výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým určil, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú obidvaja rodičia, keďže v danom prípade neboli zistené žiadne okolnosti vylučujúce jedného z rodičov z výkonu ich rodičovských práv a povinností pri zastupovaní maloletého a správe ich majetku. Odvolací súd vyhodnotiac výsledky vykonaného dokazovania, berúc do úvahy celkovú rodinnú situáciu maloletého a vzájomné vzťahy, považoval pre tento moment súdom upravený rozsah styku za dostatočný a v záujme maloletého. Tu odvolací súd zdôrazňuje v súlade s názorom znalca, že pre maloletého je veľmi dôležité akceptovanie jeho názoru a pokiaľ otec nebude dostatočne naslúchajúcim rodičom pre maloletého, trvajúcim na svojich predstavách, sponchybnujúcim jeho názory a želania v jeho pomaly už dospelujúcom veku (čo vyplýva aj z podania matky o správaní sa otca a vývoja jeho vzťahu s maloletým v období po rozhodnutí súdu prvej inštancie), môže to viesť k postupnému odcudzeniu a strate dôvery s následkom odmietania maloletého sa s otcom kontaktovať. Pokiaľ ide o návrh matky na doplnenie dokazovania, tento odvolací súd nepovažoval vzhľadom na jeho obsah v tejto fáze vzájomných vzťahov za potrebný a nevyhnutný, ale zároveň dodáva, že nie je možné do budúcnosti vylúčiť aj postup súdu, ktorý bude vyhodnocovať záujem maloletého na tom, či jeho styk s otcom má naďalej podliehať súdnemu rozhodnutiu, pokiaľ sa preukáže, že maloletý sa pri jeho výkone necíti komfortne a nerešpektovanie jeho názoru bude v miere ohrozenia jeho najlepšieho záujmu.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým súd prvej inštancie zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, ako aj v súvisiacich výrokoch, ktorým určil výživné na maloleté dieťa, rozhodol o zastupovaní a správe majetku maloletého dieťaťa a o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, poukazujúc na správne právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ako vecne a právne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).